

Dvanásta nedeľa v období cez rok A

25. júna 2023

Mt 10, 26 – 33

Milé sestry a bratia v Kristovi

V minulú nedeľu sme počuli, ako Ježiš vysielal apoštolov na cestu za kráľovstvom pravdy, lásky, pokoja. Dnes nás povzbudzuje, aby sme sa nebáli prihlásiť sa k nemu svojim životom, nebáli sa ho ohlasovať. Aj dnes ale, tak ako kedysi, stojí tomuto kráľovstvu, jeho hodnotám v ceste veľa prekážok, ktoré nás môžu znechutiť a odradiť. Dnes sa už síce proti kresťanstvu nebojuje otvorene, ale často nás ohrozuje naša vlastná rezignácia a rôzne krízy. Uvedomujeme si, že duchovné ideály sa nedajú dosiahnuť rýchlo, bez námahy; a tak ich radšej vopred odpíšeme. Iní zase nostalgicky spomínajú na časy minulé – v spoločnosti i v cirkvi - kedy sme mali na všetko jasné návody, pomáhali sme si jasnými príkazmi a zákazmi. Okrem toho dnes rôzne krízy ohrozujú aj naše materiálne zabezpečenie. Z toho kokteilu vzniká verejná mienka, ktorá sa rýchlo prispôsobuje našej ľudskej pohodlnosti.

Ježiš nás v dnešnom evanjeliu vyzýva, aby sme sa nebáli ľudí - toho, čo zdanlivo ohrozuje náš život. Nemáme sa báť ani toho, čo povedia druhí ľudia. Podľa Ježiša máme hľadať najprv božie kráľovstvo a jeho hodnoty a všetko ostatné sa nám pridá.

Toto povzbudenie potrebujeme aj my dnes. Často máme rešpekt pred mienkou väčšiny, mienkou iných. Tá môže byť paradoxne postavená na klame. Odborníci na verejnú mienku hovoria, že tohto klamu sú si dokonca aj často všetci vedomí, ale napriek tomu to akosi tichou dohodou funguje. Pretože mienka väčšiny udržuje náš svet v pohodlnosti, chráni nás od vzájomných konfliktov. Naopak, protirečenie tejto mienke – aj keď sa jedná o pravdu – vnímajú všetci ako urazenie toho, k čomu sa všetci hlásia. Známy slovinský filozof Slavoj Žižek pripomína, že poučenie z Andersenovej rozprávky „Cisárovo nové šaty“ je stále platné. Tzv. verejnú mienku, moc vonkajšieho zdania nemožno nikdy podceňovať.

To ale neznamená, že máme pred mocou vonkajšieho zdania, názoru väčšiny v živote ustupovať. Podľa Ježiša máme namiesto toho my sami hľadať pravdu, jej svetlo – aj keď to býva namáhavé. Máme sa postaviť do milosrdného a milujúceho svetla Božieho, ktoré je tu preto, aby nás povzbudilo na ceste za dobrom. Boh, svetlo jeho pravdy nám chce dať pokoj, ozajstný boží pokoj. Ten máme v živote hľadať. Ak sa k tomu odhodláme, nebudeme musieť počúvať verejnú mienku, alebo pravdu hľadať na internete, ktorý je zo svojej podstaty aj tak nastavený manipulatívne.

Z postoja úprimného srdca hľadajúceho pravdu potom vyplynie aj naša modlitba. Ježiš vie, že k ozajstnej modlitbe nepotrebujeme veľa slov, veľa slov niekedy môže byť naopak na prekážku. Skôr je dôležité naučiť sa naozaj komunikovať s Bohom. Dať mu šancu, aby on sa mohol prihovoriť nášmu životu. Naučme sa počúvať, čo nám On chce povedať, reagovať na to, čo sa nás Boh pýta.

Usilujme sa v živote priblížiť k božej moci, ktorá chce viesť naše životy k dobru, k naplneniu. Nik z nás sa pritom nemusí hanbiť, ak s touto úlohou nie je ešte na konci.

Viliam Arbet